

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 127 (1882)

В. Търново, вторник, 22 октомври 1963 г.

Цена 2 стотинки

ПЪРВОСТЕПЕННА ЗАДАЧА

Един от най-трудните периоди за животновъдството е зимният. Тогава животните прекарват продължително време в обори, хранят се по-оскъдно и то предимно със сухи фуражи. Движенията им на чист въздух и слънце са ограничени.

Всичко това влияе неблагоприятно върху здравословното състояние и продуктивността им. Но стига ли стопанствата навреме да осигурят подходящи помещения и съхранят достатъчно и разнообразен фураж, нежелателните последици от зимата могат напълно да се избегнат. Ето защо задачата за правилното зазимване на животните сега има първостепенно значение, от чието изпълнение зависи по-нататъшното развитие на животновъдството и получаването на по-голяма продукция, както до края на тази година, така и през следващата.

Какво е положението?

В сравнение с миналата година кооперативните стопанства в нашия окръг навлизат в зимата със значително по-големи количества фураж. Това важи най-вече за тревния и грубия фураж, които са близо два пъти повече от миналогодишния. Почти навсякъде сено и сламата са складираны добре, взети са мерки за тяхното правилно съхранение през зимните месеци, като на много места сламата е балирана.

Но това в никакъв случай не може да бъде повод за успокоение, каквито нотки се чувствуват в някои стопанства. Все още много фураж има по полето, особено в полския район на окръга. Царевичната втора култура е израсла високо, оформени са и кочани. Грехата за навременното и пълното й прибиране трябва да се ускори още повече, че планът за силата не е изпълнен и има опасност животните да се лишат от необходимия им сочен фураж. В това отношение особено трябва да побързат стопанствата в Павликени, Върбовка, Ресен, където се зеленят стотици декари с втори култури. Би било престъпление да се оставят хубавите посеви да се осланят, а в края на октомври това е напълно възможно. За да се изпълни планът за силата, би било правилно да се потърсят и други резерви и източници на фураж от зеленчуковите градини, листата от захарното цвекло и други.

Макар че времето напредна, в много стопанства все още не се вземат сериозни мерки за осигуряване на достатъчно и подходящи помещения за животните. Къде по липса на материали, къде поради недобра организация на работата на строителите, изграждането на новите животновъдни сгради изостава. Много кравици и свинарници, вместо през октомври, ще бъдат завършени едва към края на годината. Почти навсякъде се налага преустройство на редица помещения, но това става много бавно. Друга пък, като в Карaisen и Самоводене, много помещения са заети със зърнени храни и животните няма къде да се настанят. Неоправдано се изхвърля и с излизането на полупотритите свинарници сякаш е забравена миналогодишната зима.

Всичко това говори, че управителните съвети не са си взели никаква поука от трудностите, които изживя животновъдството през миналата година и се успокояват, че има още време. А нуждите налагат да се вземат бързи мерки и се ускори темпът на строителството на новите и ремонтът и преустройството на старите помещения.

Правилното обработване на фуражите е друг въпрос, на който тази есен трябва да се обърне най-голямо внимание. Опитът недвусмислено потвърди, че грубите фуражи могат да се оползотворят добре и да подпомогнат успешното изхранване на животните, ако минаят през фуражните кухни. Миналата година в окръга имаше 80 фуражни кухни. Вече предвидено тази есен да заработят още 20, но за съжаление изграждането им върви твърде бавно. В много стопанства, като в Драганово, Буйновци, Самоводене, не са започнати. В Беброво са поставени само основите на една кухня. На много места кухните не са оборудвани с необходимите машини и съоръжения, а са снабдени само с една резачка и нищо повече. При това положение фуражите ще се пилеят, правилното изхранване на животните ще се постави под въпрос. Да се гледа с пренебрежение на тази задача повече не бива. Общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС трябва да полагат всички грижи, но на животните да се дава само обработен фураж, както това правят още отсега в Поликраище и Моравя.

До зимата остава съвсем малко време. То трябва да се използва за образцова подготовка за правилно изхранване на животните и осигуряване на предвидената продукция.

В САМОВОДЕНЕ НЕ СА СЕ ПОУЧИЛИ ОТ МИНАЛАТА ЗИМА

И след тази плодородна, хубава година, селскостопанските животни в ТКЗС „Васил Мавриков“ — село Самоводене, пак ще чувствуват недостигът през зимата. Храната им е малко, недостатъчна е Концентрираните фуражи и в по-малко количество от необходимия с цели 1230 тона, силата — с близо 100 тона, а сено — със 70 тона.

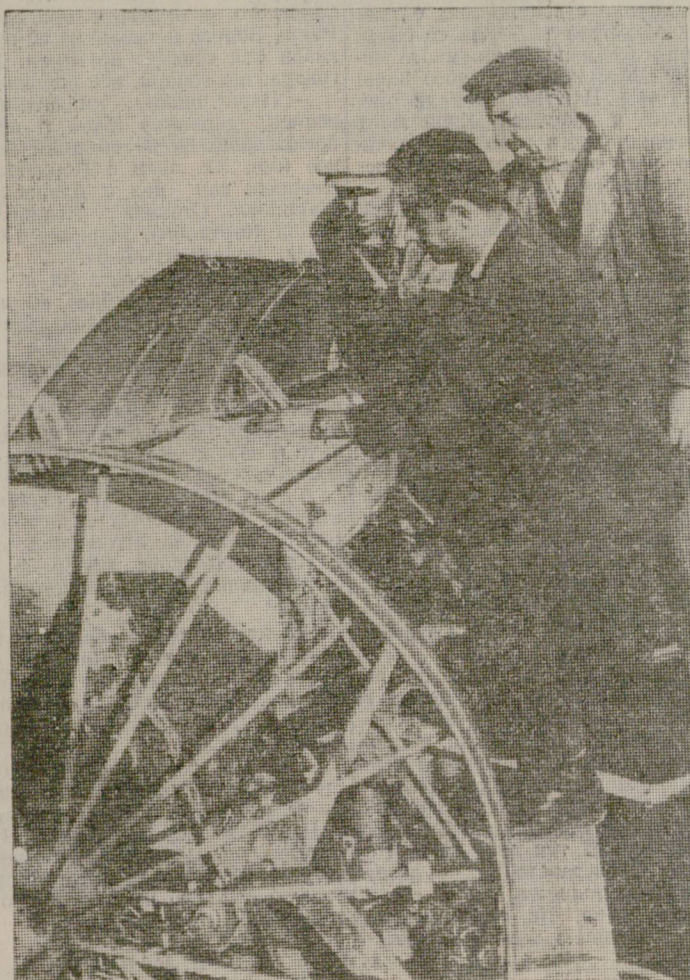
И сено в повече можеше да се прибере, и други зелени фуражи биха могли да се осигурят навреме. Тук, например, никой не мисли за оползотворяването на царевичните кочани, които сега се раздават на кооператорите, за огрев.

Как иначе може да се оцени, ако не само като безгрижие провалянето на първия откос люцерната от 700—800 декара площ? От втория откос, една част отиде за подхранване, друга — за сено. А колко са четте хиляди декара люцерна за трите села — Самоводене, Хотиница и Русали? Закъсня се и с коситбата. Затова прибраното сено не е качествено.

че полеводните бригади гледат на фуражните култури с по-ловни око. Поне за следващата година трябва да се помисли отсегата за каквако обзавеждане, за да се промени отношението, да се подобри фактите. Как да си обясним факта, че от сламата нито сламина не е балирана! И тази година, както и миналата, в стопанството зазимват без купа слама край фермите.

В петък, например, в разговор с ветеринарния лекар в Самоводене д-р Ангел Стойков, при нас дойде разтревожена свинголедачка, която съобщаваше за болно прасе. Не можеше да се намери стиска слама, за да се подложи под болното животно. А нима това стопанство миналата година нямаше горчив опит? Защо пак се продължава по същия път? Не взеха ли поука другарите от Самоводене от миналогодишните трудности? Общото впечатление е, че особено загриженост тук няма.

Правилното зазимване на селскостопанските животни е важна, сериозна работа, която на може да се отнесе за джъ

От тъмно до тъмно трактористът Кирил Георгиев, сеичите Иван Алексиев и Борис Карабачев сеят пшеница по блоковете на ТКЗС „В. Мавриков“ с. Самоводене. На ден те засяват над 150 декара.

НА СНИМКАТА: Аеромехт Марин Патриков на място проверява качеството на посевния материал.

Сейтбата да се ускори!

Навременната и качествена сейтба е гаранция за получаване на по-високи добиви от есенните култури през следващата година. Карaisenските кооператори и механизатори знаят това от собствен опит и затова в дните пред 46-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция те бързат да засят всички есенници в срок.

При план 26 900 декара до вчера — са засети 20 020. Сейт

се изпитаните сортове пшеница „Безостая-1“ и „Сан Пасторе“. Средно дневно в стопанството се засява по над 1200 декара, което не е максимум за натоварването на машините. Сейтбата в Карaisenския кооператив може да се ускори.

На първо място засега се нарежда осма полевъдна бригада в Селмер с бригадир Маноел Костадинов, който има засети най-много площ с пшеница и ечемик. След нея са

бригадите на Любен Иванов от Селмер и на Георги Христов от Батак. Четното място между механизаторите сега държи младият тракторист Владимир Божанов от Селмер. Изостава бригадата на Никифор Манолов, който е засял само 278 декара с пшеница и 312 декара с ечемик. Назад е и бригадата на Кирил Местев от Карaisen.

Ф. Филипов
от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Карaisen

И ПИОНЕРИТЕ СЕ ВКЛЮЧВАТ

Пионерите от с. Поликраище се отзоваха на призива на Партията за предаване на повече месо на държавата.

Общинският комитет на Комсомола и Общинския пионерски штаб пресметнаха силите на пионерите от общината и решиха. „Ще предадем на Родната 800 кг заешко месо и 600 кг пилешко“.

Веднага след решението активистите минаха по селата и разясниха решението пред пионерите.

Наскоро се проведе първата

акция. Бяха събрали 450 кг пилешко месо и 350 кг заешко.

Най-добре се представиха пионерите от дружината „Д. Генков“ с. Поликраище, които предадоха около 100 зайци. Те още в началото на тази учебна година са предали и други 96 зайци.

Скоро предстои нова акция. Всеки пионер от общината се стреми да изпълни даденото обещание пред Партията: да предаде по един заек и една кокошка.

Ангел Тодоров

ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ В СРОК! РАЗУМНО ДА СЕ ИЗПОЛЗОВАТ СИЛИТЕ

Край гр. Павликени извиси корпусите още един обект — Инкубаторната станция. Тя ще бъде солидна база за засилване развитието на птицевъдството в този край. Затова е необходимо да се осигури завършването на обекта в определения пусков срок.

Първоначалната дата за завършване беше 30 ноември. Техническото ръководство начело с Милко Иванов и бригадата на орденоносеща Симеон Недков дадох обещание да завършат станцията един месец предсрочно. Беше създадена стегната организация и строителните работи отиваха много добре. Всички груби работи докато бяха завършени.

Но тъй като обектът е на Министерството на селскостопанското производство, то впоследствие решава да се заменят първоначално предвиденият за инсталиране машини с друг тип — светски, които са по-тежки. Това ново положение наложи да се проустрои съществуващата организация на строителната площадка. Четирите площи, вместо да бъдат отгледени, трябваше да бъдат отгледени, за да могат да издържат товара на новите машини.

Бяха изработени нови графици, съобразени с настъпващите изменения, като беше определен нов пусков срок — 30 декември. Ясно беше, че единствената бригада, която работеше досега, няма да може да се справи с новосъздадените условия. Затова от няколко дни на ръководството на Стройрайон — Павликени изпратиха на този обект още две бригади. Те трябва да обезпечат завършването на вътрешните и някои от външните мазилки, до края на октомври.

Градският промкомбинат също може да даде своя дял за сръчното завършване на обекта. Той трябва навреме да предаде дограмаджийските работи. А русенските монтажници имаха задължение до края на септември да поставят електрическите инсталации на третия и четвъртия етажи, но и досега те не са ги завършили. Неотходимо е и монтажниците да присъединят усилията си към желанието на целия строителен колектив сръчно да предадат обекта!

Вътрешните мазилки на първия и втория етаж са готови. Подготвят се скелите и за външните мазилки. Нужно е да се насочи вниманието и към по-сръчното завършване на парната инсталация, тъй като може да се наложи да се работи и през целия декември. Така, със засилване на темпа още в тези дни на обекта, ще може да се работи и при зимни условия.

М. Стефанов

ДА ОПОЛЗОТВОРИМ БУКОВИЯ ЖЕЛЪД!

Пред колективите на горските стопанства, пред трудовете се от окръга бе поставена важна и отговорна задача — пълно да се оползотворят буквият желъд. Съгласно постановление на Министерския съвет, буквият желъд следва да се използва в три основни направления.

На първо място трябва да се подпомогне естественото възобновяване, т. е. да се разрохка почвата, да се отстранят мъртвата и жива почвена покривка с оглед падналият букови желъд да намери благоприятни условия за поникване.

Колективите на горските стопанства своевременно се заеха с тази задача. Досега общо в окръга е извършена подготовка върху 11 240 декара. Горското стопанство в Елена, при план 7000 декара, подготви 7100, а горското стопанство — В. Търново — 2000 декара. Сериозно изостава работата в Буйновци — при план 6000 декара са разрохкали почвата в едва 2241 декара.

Предстои да се събере 12 500 кг букви желъд за засилване на 5000 декара букви насаждения, в който липсва букви желъд. Общо за окръга е събран над 9600 кг букви желъд. Горското стопанство във В. Търново е събрало вече необходимото му количество 1250 кг букви желъд, в Елена при необходимост 7500 кг е събрало 6400 кг. Там вече започнаха и засилването на сбирания букви желъд.

На трето място предстои да бъде събран за износ 10 000 кг букви желъд. Съгласно постановлението в тази акция следва да участвуват учащите и с всички трудовете. В това отношение е похвална инициативата на учениците от Райковци, които вече събраха над 1000 кг букви желъд. Неотходимо е да бъде последван техният пример.

Доктор Стефан Черкезов, герой на социалистическия труд

ОТМИНА денят на злополуката. Доктор Стефан Тодоров Черкезов не е вече между живите. По самоубийствата в името на лекарския дълг, любовта му към хората, към хуманната професия, оставиха светла, трайна диря. Не ще го забравят близките му. А могат ли да се изброят те? Та той бе близък.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи в проценти към 20 октомври 1963 г.

ТКЗС	Сейтба на пшеница	Пресечване на ора
1. Моравя	91,5	100
2. Козловец	85,6	96,7
3. Дъсют	85,5	95,7
4. Ореш	85	97
5. Драгомирово	79,1	89,7
6. Овча могила	79	79
7. Джуленица	78,7	89,5
8. Сухиндол	78,6	95,7
9. Обединение	76,5	100
10. Златарница	75,7	82,5
11. Атеково	75,4	94,7
12. Масларево	71,6	82,8
13. Михалци	68,6	80,1
14. Карaisen	68,1	79,3
15. Асеново	66,7	100
16. Стражица	66,6	100
17. Балван	66,6	82,1
18. Д. Ореховица	66,1	80,4
19. Д. Липница	65,5	70,4
20. Вала черка	64,9	75,6
21. Лясковец	64,9	89,4
22. В. Търново	63,9	100
23. Поликраище	63,6	68,5
24. Килифарево	62,8	100
25. П. Сеновец	61	88,8
26. П. Тръбеш	60	78,7
27. Г. Студена	59,7	80,1
28. Върбовка	58,7	91,6
29. Канел	58	75,3
30. Павликени	57,8	83,2
31. Самоводене	57,4	94,4
32. Суница	56,4	70,1
33. Церовя кория	55	76,3
34. Ресен	53,6	73,6
35. Драганово	53,4	61,7
36. Страхимирово	53,3	68,2
37. Кесарево	49,6	70
38. Елена	46	100
39. Беброво	40,6	85
40. Константино	20,6	94,1
41. Буйновци	11,1	40,9

1. Совата	95,5	100
2. Лясковец	—	97,2
3. Свищов	0	53,8

Всичко за окръга: 63,4 98,9

Семинар с музейните работници

От вчера във В. Търново започна семинар с музейните работници от цялата страна. Той ще продължи няколко дни. По профили — археология, национално-освободително движение и етнография, работническо строителство, научни работници ще прочетат редица интересни доклади. Така, например, вчера, пред групата на археолозите лекция на тема: „Духовният живот на траките“ прочете проф. Дим. Димитров.

След него арх. Бояджиев — кандидат на историческите науки — говори за архитектурното строителство в най-ранния период на славяно-българската държава.

И по двата доклада станаха интересни разисквания.

Литературен вечер в Елена

По случай предстоящите юбилейни тържества на двеголеми културни годишнини — 100 години от основаването на народното читалище и 120 години от първото класно училище в града, в гр. Елена бе организирана литературна вечер, на която дойдоха много граждани и учаци се.

Незабравими ще останат стиховете на младите поети от София — Слав Хр. Караславов, Стефан Полтонов, Георги Струмски, Росен Василев, Николай Христов, Стоян Етерски. Бурно бяха аплодирани стиховете на поетесата Станка Пенчева, рецитирани от артистката Дора Стаева.

С нестихващи овации бе изпратено стихотворението „Родина“ от Пеню Пенев, изпълнено от артиста Кирил Попов.

Добре се представиха членовете на литературния кръжок от В. Търново Христо Медникаров и Георги Данчев, Виолета Недева и Стоян Ковачев от гр. Елена.

На всички участници в литературния вечер ученици от Политехническата гимназия поднесоха цветя, с пожелание литературните вечери да продължават и за бъдеще.

К. Иванов
от Общественията редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

ИЗЛОЖБА НА ДЕНЮ ЧОКАНСВ

В неделя в изложбената зала във В. Търново бе тържествено открита XII художествена изложба на Деню Чоканов.

Кратко приветствено слово поднесе председателя на изложбата, на Градския народен съвет инж. Хаджамби Кучаров.

Присъстващите с голям интерес разгледаха изложбата на нашия съгражданин. Особено впечатление направиха много от платна, в които художникът, с четката на голям майстор, е предал очарованието на родния си град.

Изложбата ще бъде открита до 20 ноември.

За достойна среща на празника-събор

В ИСТОРИЯТА на нашата Родина, в историята на нашия Великотърновски край, няма събитие в което жената да не е била редом с мъжа, да не е била на преден боеви пост. В новечното на 20-годишнината от раждането на свободата ние отпразняваме поглед към изминатия път и заслужена почта на жените — борници за свобода, на жените — труженици, на жените поели уверен път към напредване на начертаното от Осман конгрес на БКП бъдеще на страната.

По инициатива на Окръжния народен съвет, Окръжния комитет на Отечествения фронт, Окръжния съвет на Профсъюзите и Окръжния комитет на Комсомола още преди няколко месеца, започна подготовката на голям празник-събор на жените, който ще се проведе през май 1964 година. Волниството от жените в окръга вече живеят с амбицията за достойно представяне на своя колектив, звание, ферма, бригада на това голямо събитие.

Зеленчуковите бригади в с. Драганово се състоят предимно от жени. След като се запознаха с условията за участие в празника-събор, те се заохванаха още по-упорито за работа. С неуморния труд на женските ръце, планът на I-ва зеленчукова бригада е изпълнен за годината 150 на сто. Всеки ден все по-радостни и по-радостни вестите за делата на жените пред празника идват от селата Камен, Каранасен, от Бяла Черква, Полкранце, Полски Сеновец, от различните краища на окръга.

Докато сред селските труженици подготовката на празника се чувствава, то в редица предприятия почти не

се знае за него, камо ли услужа да бъдат изяснени на всички жени. За съжаление такива са фактите от ДТК „З. Мавриков“ — В. Търново, където работят предимно жени, от ДМЗ „Червена звезда“ — с. Дебелец, където жената е навлязла в един от най-трудните сектори на народното стопанство — машиностроенето. Крайно време е профкомите да вземат присърце подготовката на празника и големите успехи на жените от материалното производство, да бъдат предпоставка за идването на голямата среща и на тъкачките и стругарките, оксигенистите, строителните работнички, и на ударничките за комунистически труд.

Още по-голямо внимание трябва да се обърне за разгръщане на богатата идейно-политическа работа във връзка с празника и сред многобройните служителки, учителки, здравни работнички. Тяхната повишена политическа активност, техният ентузиазъм, техният труд в секторите, където работят, ще бъдат показател за правото им да участвуват в събора.

До провеждането на това голямо тържество има достатъчно време, за да може комитетите на Отечествения фронт, профкомите, женкомитетите да организират редица културно-просветни и политико-възпитателни прояви сред жените. Достойното представяне на празника-събор изисква редом с високите трудови постижения в областта на цялото народно стопанство жените да дойдат още повече духовно израсли, още по-силно повярвали в правдата на Партията, още по-упорито решени да изградят своето и на любимите си рожби частие.

ПРОСЛАВЯТ ИМЕТО НА РОДИНАТА

В ЛЕЗЕ плахо. Със смутен поглед огледа всичко наоколо. Краката й се подгънаха. Какво наистина прави тук. В ушите й все още звучаха думите на майка й: „Няма ли друга работа за тебе, ами си тръгнала там?“ Не събраха ли наистина?

Втората утрин Евгения пак така, с раздвоено чувство прекрачи прага на помещението. Започна със страх. Движенията и бяха плахи, несигурни.

— Не така, не! Натисай изведнъж! — викаше технологът Обрешко Бонев и показваше на девойката.

Високата, стройна хубавелка по-смело вече включваше електромотора.

Евгения Ангелова Караязова тая година завърши гимназия. От ученическия чин дойде тук — при машините. „Ще може ли?“

Два дни вече си задаваше този въпрос. Поглеждаше слязлите на пира по чистите, като планински езера очи. Но дойде бай Обрешко, усмивка се дружеше, показвае как трябва и всичко вече изглежда така леко.

В цеха се произвежда калциев тартарат — основна суровина за винената киселина. Безспорно — отговорна работа.

— По-отговорни, отколкото хора трябва тук. А колкото до Евгения — ще свикне: Ела след някои друг месец — не ще я познаеш — усмивка се партийният секретар.

Не знай защо, но досега свършено друга представа имаш за винарската промишленост. Съвсем не предполагаш дори, че толкова много жени ще могат да работят тук. А във „Винпром“ — Павликени те са вече над 170. Най-много са в бутилковото отделение. Преди да влезеш в него са наредени бутилки вина, ликьори — най-различни. На всяка от тях — етикет: „Гъм

за“, „Димят“, „Търново“, „Варна“.

От другата страна хубаво табло.

Тихо е, приятно. Но отвори само вратата и един, не силен, не необичаен шум, забушува в ушите ти. Свистенето на машините се слива със звъненето на стъкло и за не свикналия с всичко това е така трудно. Идва ти — да се обърнеш и отидеш пак на тихото място. Но виж колко много жени има тук. И всички в бели престилки и забрадки. Един мият бутилки, други ги пълнят с чистото, като елмаз вино, трети лепат етикети.

Най-отпред е бригадата на Невянка Александрова — все млади жени. Колко пъти те са излизали на първо място? После са го остъпвали на комсомолската бригада, на другите. И пак са започвали борбата отново. Бригадирката стои права най-открай. Взема пълните бутилки — за секунда две ги увида в луксозна хартия и ги поставя на външното табло. От там ги поемат други жени.

Времето е същото, но все пак Невянка успява да каже, че и нейната бригада се бори за званieto, че всички са добри работнички, разбират се. Но бутилките пред нея се наредиха и тя пак стана бърза, съсредоточена.

Погледът ми се премести на нейните другарки, на жените в цялото помещение. И навсякъде — ситните мила лица, съсредоточени погледи, чевръсти движения. Не са ли тези обикновени жени олицетворение на най-хубавото у българката! Та много от тях са тук вече десет години. Представете си — десет години да вършиш една и съща манипулация. Но от никой не чух, че всичко това й е дотегнало.

Напротив в отделението всички бригади воюват за званieto, стремят се първи да го завоеуват. Коя ще стори това най-напред — на този въпрос трудно отговаря дори и Цони Чолаков — груповият майстор. За всяко тримесечие ту една, ту друга бригада ще излезе начело.

Но като че ударничките са най-много в четвърта бригада. Радка Бонева не може да се нахвали със своите другарки. И говори, що говори, все подканя: — Пиши, пиши — имената на всички ударнички пиши и все поглеждаше да не съборкам някое име. Хе, оная е Йорданка Иванова, зад нея е Атанаска Маринова, Стоянка Иванова, Пенка Караталова, Мариянка Костова, Болянка Иванова.

— Нея, Радка, писа ли я — запита млада жена едва ли не уплашена, че ще забравя името на бригадирката.

Добър е колективът в тази бригада. От няколко години все заедно работят жените. А и ударничките вече стават все повече и повече. Дали ти не ще е първата, удостоена със звание?

А кои ще дойдат на събора във В. Търново. На този въпрос не може да отговори дори и Иванка Петрова, макар че е отговорничка в отделението за събора!

Жените са дали обещания и вече ги изпълняват. Намалил е броят на счуените бутилки от 120 на 40. Изнесени са три радиочаса. Танцовата трупа също не изостава.

— Готови са за събора и достойно ще се представим — каза на събуждане Иванка.

Напускам предприятието. И мислите ми са все за тях обикновените жени, които с труда си прославят името на нашата Родина извън пределите й.

П. КАИШАНОВ

Самуелката скулпторка — кооператорката Габора Азгрова от с. П. Сеновец. Снимка: Г. Грънчаров

Сърцето на колектива

НАВСЯКЪДЕ в локумния отдел на Бонбонена фабрика при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица са струпани високи редове табели с благоухани пресни сиропи. Те са толкова много, че едва може човек да влезе в работното помещение. А там всеки бърза. Смените са в благолюдна надпревара. И как иначе, плащат им за четвъртото тримесечие е най-напреднал, в сравнение с другите колективи на Бонбонена фабрика. Свършило ли работното време профгрупоргът Узунова минва край всяка производственична да събщи процентите. И всеки дава предложение.

— Случай, майсторе, тази работа не може да продължава така. . . — викна някой.

За какво точно ставаше дума не дочух, но както се разбира, желанието на тази работничка бе да се осигури нормална работа в отдела. Коя беше тази жена? Донка Чапкънова. За нея тук всеки казва хубави неща. В предприятието тя вече работи десет-осем години. С умения си да създава настроение сред хората, със своята общителност и сърдечност, тя бързо спечели сърцата на другарките си. Дори сега, когато я запита за някои подробности в работата, тя така осмисли разговорите ни с приятни шегички, че неволно от сърце се посмях. Рекох си: колко силен човек! Майка на две деца, които отгледа и възпитава без подкрепа на другар в семейството и пак намира сили да се шегува, да мисли за другите.

За нея могат да се кажат само хубави неща. — сподели една от другарките й. — Тя е сърцето на колектива.

И като че ли само в тези думи, пълни с откровенията на близката другарка, се заключава характеристиката на ръководителката на бригадата за комунистически труд Донка Чапкънова.

Тя редовно изпълнява нормата си над 140 на сто. Инициаторка е на много мероприятия в отдела. Сътрудник е на вестник „Заводска борба“. Умее да пише. За цеховия фестивал тя написа естрадна песенка, която подготви с другарките си. Тя бе аплодирана и високо оценена. Освен това е пламенна рецитаторка. Със стихотворението „Майчин сън“ спечели първо място в стихия и заводския рецитал — конкурс. Много обща обществената работа. На едно съвещание тя каза: „Обществена работа лекува и облагородява. . .“ Под нейно ръководство с голям ентузиазъм всички се готвяха за среща с пионерите от Великотърновското училище „Вачо Киро“. И срещата премина много добре, облича още повече децата и работничките.

Розка ДОБРЕВА

Разнообразни прояви

ОТ КАКТО се заговори за празника-събор сред жените в Бебровската община настана особено оживление. Не една, не две, а много са вече

проведени мероприятия. Женаците в село Палици видях, че се изостава с прибирането на царевичката. За кратко време бяха организирани всички жени и по стар народен обичай те се събраха в стопанския двор на белянка. Много работа свършиха жените и същевременно много неща научиха от секретаря на Общинския партнен комитет — Никола Чолаков. Той ги запозна с разностранията между комунистически партии и Китайските ръководители. Наксоро жените от Палици пак се събраха, този път за да проведат вечер, посветена на зеноводката.

Сега в селата Беброво, Палици, Чинали, Костел се подготвят „Вечери на трудовата слава“. Вечери на кооператорната, едноактни пиески.

Един път в седмицата по радиовъзела се предава под ръководството на Бебровската община „Вечер на празника-събор на жените“. Тук редовно се отчитат успехите на жените в борбата им за получаване на високи добиви, за предаването на яца, мляко, месо.

Всички тези прояви активизират жените от общината.

Ел. ФИЛИПОВА

В СИЧКИ жени от Караясенска община не само знаят за празника, не само лаят да бъдат участнички в него, но вече упорито работят да завоеуват това пълно. Подготвят започна още през лятото. Сред жените от зената, работещи на полето, бяха изнесени разпообразни беседи, а след свършването на жътвата се проведе голяма „Вечер на урожай“.

В чест на празника се готви изложба-базар, за която жените най-старателно работят вече предмети.

Богатата идейно-възпитателна работа и трудовият ентузиазъм, ще продължат и през зимните дни.

ГОЛЯМАТА ЦЕЛ

В ЕЧЕ 16 години Йорданка Първанова е в групата на първенците. Тя стана една от инициаторките на многоашиното обслужване. Преминва последователно от 2 на 4, а след това на 8 механични стана, при норма два, а по-късно 4. Това бе едно от най-високите постижения на времето в текстилната промишленост за механични станове. За големите й успехи Йорданка бе награден със значката „Отличник“ на Министерството на леката промишленост. Но въпреки че не спира. Тъканищата бе съоръжена с автоматична техника. Една от първите, на които партийната организация поръча да овладее автоматите бе пак Йорданка. И тя отлично се справи. Сега Йорданка Първанова обслужва 16 автоматични тъкачни станове, при норма 10. Всеки ден тази висококвалифицирана тъкачка дава на родината вместо 324 метра плат, колкото е нормата, по над 430 метра. Постигнението, което предизвиква уважение към тази скромна труженичка.

Миналата година ново високо трудово отличие украси гърдите на Йорданка. Наградена бе с „Народен орден на труда“ — бронзов.

Йорданка Първанова е и добър учител. Своя дългогодишен опит тя с желание предава на по-младите, по-неопитните. От няколко години тя е постоянен организатор и ръководител на школите за високопроизводителен труд (целен опит). Ежегодно ръководи от три до пет школи, като само през последните години е обучила и предала опита си на повече от 65 тъкачки. Не един път се е случвало началнички на смяната да води при нея свитичка девойка или страховито гледаща към станова млада жена, да й казва съвсем кратко: „Йорданке, направи я тъкачка“.

Нейната топлота, обич и дружелюбие, с които тя обгръща младите и свити ученички ги кара бързо да излязат от стеснеността и да овладят хубавата професия на тъкачките.

Много са днес първенците на тъкачния цех, които Йорданка е научила на тъкачеството, на които е предавала своя богат опит. Гордост за нея са Розка Манолова, Петранка Рачева и много други.

Включвайки се в Ловешкото движение, тя обучи през първия етап своите другарки от секцията, в която работи и много от тях я настигнаха по изпълнение нормите на машините. А в резултат на направените в цеха на поделения на всички първенци за изучаване на техните методи и времетраяния по метода на

инженер Ковалев, тя показа един от най-добрите резултати. Ръководството на тъкачния цех сега обучава самите първенци да овладяват една от другата най-доброто, най-производителното. И тук Йорданка учи другите първенци, как постига най-кис времена в извършване на отделните манипулации. Ловешкото движение съчетава с метода на инженер Ковалев и сърцевината на изучаването на челиния опит. Тази сърцевина техническите и стопанските ръководства правилно използват, а приносът на Йорданка за това е голям.

От няколко дни Йорданка е освободена от своите станове. Тя ще работи близо месец изцяло като „учителка“ на новите тъкачки. Нейната цел вече е не 16 стана, както досега, а 20 и повече. Колективът на ДТК „З. Мавриков“ е уверен, че тя няма да се посрами.

Др. СТОЯНОВ

Пъшината команда

МОЯТ спътник се спря, посочи с едър поглед през най-далечните гораби в стопанския двор и някак лакскаво и гордо каза: — Ей, там ще ги намерим. Пъшината команда, кой не я знае! С топ да я биеш, не ще я разбиеш! Но. . . ще ги видиш — усмивка се широко, кимна с глава и се пушна в един от оборите.

А витата снага на селския път, спокойна легнала под есенното слънце, води направо там — в птицефермата на Долнооряховското стопанство, при жените от Пъшината команда.

КАКА ГАНКА

СЛУЧАЯТ ме запозна първо с нея. В лъскавите и тъмнокафяви очи трепна искрена радост, когато чу, че по бялата пътека, между оксигенистите с цветя градинки, при тяхната непознати стъпки. Тя и по-младата — Христина скокчиха. И по онзи чисто български обичай топло и настойчиво настана госта на трапезата.

— Току-що свършихме по-малкото и рекохме да похапнем, че пак работа ни чака — подхвана кака Ганка.

Такава си е тя — все припана. Вече дванадесет години как е в птицефермата, а очите й все така неспокойно блестят и сърцето й цяло трепне при мисълта за хилядите бели красавици-кокошки. Ще кажеши, че тази жена няма друга мисъл, като я гледаш как енергично крачи всеки ден и в дъжд, и в студ, и в пек. Като часовник точно, всяка сутрин в едно и също време застава на вратите на птичарника, разперила ръце, като че да пре-

дих — усмивка се широко, кимна с глава и се пушна в един от оборите.

— Токи кичур ти е късмета, кака Ганке, — често казват другарките й.

— Ех, ако се съди по сегашния ми живот — наистина показва късмет — съдбатава се тя.

Кака Ганка е най-старата между жените, но сърцето й е младо. Нейното вино оживяло лице се озарява с чудна усмивка, когато заговори: — Ето какво става нашето село, колкото! Какъв голям хубав салон има в новото читалище. Там ще гледаме театър, опера ще ги гостува. . . Хубаво, още по-хубаво ни чака, жени!

Тя често разказва и впечатления от екскурзията си до Чепина, където беше пратена от стопанството миналата година. Накрая обаче винаги ще въздъхне и ще рече:

— Ами пусло като съм свикнала с тия животинки като с хора, възрайте, домъчката ми.

ВСИЧКИТЕ

КОГАТО в зимните величии, уловени на дълъга редица, те поемат път към птичарника, представляват една пълна жива вяла, която знае да се движи само напред. Колективът ги приручи и в живота винаги да крачат така. Поотделно те са мила и нежни — и комсомолката Райна Палча, и светлооката Христина Зарзалева, поотделно те са жени, обикновени жени — и кака Кичка Деревиева, и Иванка Павлева, и буйната, енергична Иванка Аврамова. Общо ли са — те дават онази команда, за която с пълно право долнооряховчаните казват: „С топ не можеш я разбич!“ Това можеш да почувстваш в

Такава е Ганка Кумбиева. А край нея като край майка се нареждат другите птичарки.

оние дружеските погледи, с които се обграждат една друга.

Решиха тези жени да заживеят по новому, по комунистически. И ето — през April месец напълно заслужено получиха високото звание „Птицеферма за комунистически труд“.

Сега са решили до една да изпълнят условията за участие в празника-събор на жените от окръга. Те често мечтаят за колективното си представяне на това тържество, но и речеите им като че ли са по-ригидни, и по-неуверни от всякога: от десет хиляди носачки при план за годината 1 400 000 айка те само досега са предали 1 270 000.

РАНДАНЕТО НА КОЛЕКТИВА

— Ох, не мислете, че открай време си е тъй. Откак дойде Пъша станахме такива — дружни — хорова говорят жените и соят древничката и засмяна жена сред тях.

Пъша Николова Пеева стана бригадир на птицефермата преди 3 години. Тя имаше зад гърба си десет години, като зеноводка, няколко години като телчарка и ето, че Партията й повери птицефермата.

— Нещо не върви там с птичарките. Дай да ги опра-

вим, Пъше — и казаха другарите.

Дойде точно срещу новата година. Жените, недоволни от неуредиците от трудната работа, се бяха разбягали. От нова година нататък не искаха да работят при птиците.

Приветливо й се усмивна и я посрещна кака Ганка, а Иванка Аврамова по мъжки и подбеге ръка. Пъша не се побоя да сподели с тях тревогата и трудностите. И дълга, в нощта, когато хората сред

Къде е тайната на високите добиви

През тази година първа полска бригада в ТКЗС с. Джулоница, на която съм бригадир, отгледа пшеница на 3620 декара. В сравнение с останалите бригади, нашите резултати са най-добри. От цялата площ получихме по 213 кг средно от декара, а от 1200 декара, засети със сорта „Безостая-1“ — по 311 килограма.

Тези успехи ние дължим на редица мероприятия, които бяха наредени и осъществени за осигуряването на правилното и навременно засяване на есенните култури на високо агротехническо ниво, както и на грижите, които положихме за отглеждането на пшеницата. Постарахме се да засеем с високодобивни сортове пшеница и не събрахме като засяхме 1200 декара с „Безостая-1“. Сериозно внимание обрнихме на правилната подготовка на почвата. Пред-сепитената оран извършихме на дълбочина 10-12 см, като преди таванването наторихме с по 20 кг суперфосфат. На площите с „Безостая-1“, непосредствено преди сепитата, дадохме по 5-6 кг амониачна селитра. Сепитбата извършихме в най-благоприятния срок — до 20-отомври и още през есента след по-някването на посевите наторихме с още по 5 кг амониачна селитра на декара.

Рано напролет, със стопяването на снега, дадохме едно ранно подхранване с по 6 кг амониачна селитра, а по-късно на „Безостая-1“ извършихме повторно подхранване с по 7 кг селитра на декара. През пролетта бранувахме силните и избуялени посеви, а по-слабите валлирахме. Значително намалихме загубите при прибирането на реколтата, като по-голямата част от пшеницата прибравихме по разделения начин.

Получените добри резултати през тази година карат кооператорите от бригадата да вярват в силите си и да поведат по-уверена борба за получаване на по-високи добиви от есенните култури през следващата година. Ще се научим и от слабостите, които вече отбечоха на бригадното събиране. Сега ще водим борба за получаване на 250 кг средно от цялата площ, която е 3650 декара.

Въпреки силното засушаване, което настъпи в края на лятото, ние полагаме големи грижи за правилната подготовка на почвата. Досега на нито един блок не е допуснато изораване на буни. Оранта се извършва на дълбочина най-много до 15 см, като голяма част от площите изораваме с дисков плуг, при който се получават много добри резултати. На по-голямата част от площите извършихме наторяване със суперфосфат и то само по 10 кг, което според нас е малко, но такива ни бяха възможностите. Полагаме всички усилия за бързото освобождаване на площите, с оглед да приложим със сепитата в най-благоприятните срокове. За изпълняване на почвата, там където се засява на прясно изорана почва, извършваме дълбока лятна оран, извършваме валлиране, а на засятата пшеница на поливни площи правим и текущо подхранване. Някои от засетите блокове вече покивнаха и на тях веднага започнахме есенното подхранване.

При тези и други грижи, които ние ще положим до края на вегетативния на пшеницата, считаме, че е възможно получаването по 250 кг пшеница от всички площи.

Христо ВАСИЛЕВ
бригадир на първа полска бригада, ТКЗС с. Джулоница

Младешката стругарска бригада в ТКЗС „Метал“ — В. Търново с ръководителя Димитър Желязков работи по плана — изпълнението на годишния производствен план за 11 месеца.

Предават своя опит и знания

Макар керамичното производство да е грубо и мизинна да смятат, че за него не са необходими квалификация и съзнателна работа, фактически не е така. И при нас, в керамичната фабрика в с. Владислав, всяка стъпка, всеки поглед трябва предвидено да са обмислени. Особено за работниците, които пряко работят с машините. Едно забележително може да доведе до нежелани резултати или злополука.

Голяма част от работниците ни отдавна са тук, опитни са. Но често се случва някои да напускат работа, след като са усвоили работата и останалите

трябва сами да си обучават своите заместници. Ето защо много наши работници от възловите места на производството дадохме обещания да предадат своя опит на новопостъпналите. И удържаха думата си.

Пекариите Христо Йорданов, Райко Димитров и Софроний Стоянов обучаваха двамата нови пекари — Петко Георгиев и Петко Станев. Спокойно, настойчиво, те ни показваха как се манипулира с огъня, кога трябва да се повиши температурата, кога да се охлади и понижи. Вече спокойно ги оставяме да работят на смисла. Сигурно са, че няма да дадат лоша оценка на своята работа. Мило е да ги наблюдава отстраня човек. Малко груби в обоняните си, но търпеливи и съсредоточени, старите пекари обясняват, показват, повтарят. С широко отворени очи, жадни за знания, новите погледват всяка дума.

А спре ли се човек в сушилите, където съчните наредки наредят суровите керемиди и капаци, ще чувстват зачакани, съвети. Опитните наредки новите погледват всяка дума.

В НОВА ПРЕМЯНА

Механизаторите от Долнооряховския кооператив бързат да засят навреме. Вече са засети 2000 дек с ечемик, 300 дек с ръж за зелено и 300 дек репича. Първите засети площи вече се зеленеят.

Успешно върви и сепитбата на пшеницата, като се засяват все високодобивни сортове и първокласни семена. Преди сепитбата площите се наторяват с по 10 кг суперфосфат. Вземат се всички мерки, за да се освободят по-навреме блоковете с даревица.

Начело в сепитбата е трактористът Марин Иванов, като не отстъпва Димо Иванов и семейство Мусеви.

Петър ГЕНКОВ
Ив. Тодоров

ОСЪЩЕСТВЕНА МЕЧТА

КОЛЮ Ефтимов постави на работа в МТС през пролетта на 1957 година. Заеде го там сърцето му. Всички трактористи го посрещнаха любезно, весело. Пък и Колю е добряк. Обича труда. Най-напред той работи като прикачач. Това е първото стъпало на всеки бъдещ механизатор! От малък той обичаше машините, а след като му се осъществява мечтата място не можеше да си намери. Гледа до старши тракторист Павел Камарков като работи и му се учудва.

От това момче добър тракторист ще стане — си викаше на ум Павел. А, когато трактористите започнаха да извършват ремонтни работи, Колю все край тях се върта. Винаги пита, интересува се от всичко за машините. Доведо не разбира кое как е не се отказва. Колю по-малко надига сянка си, клепачите му уморени тежат, затварят се, но не се предава. Така за кратко време той научи много работи.

— Колю, искаш ли да те изпробвам на курс за тракторист? — запита го веднъж Па-

вел. — Как да не искам, бай Павел! Още сега дори бих, заминал стига да може.

Вечерта старши трактористът му се срещна с директора на МТС. Разказа му за трудолюбието на Колю, за голямото му желание, да отиде на курсове. Директорът помисли, запали цигара и отговори:

— Може да замине. Курсовете започват от септември. Когато съобщиха на Колю да се стига за заминаване, лицето му засия.

През пролетта на 1958 година Колю Ефтимов се завърна с книжка за тракторист в джоба си. Колко много радост бликнаше от сърцето на комсомолец. Мечтата му е осъществена. Записал му един „Беларус“. С много обич се е грижил за машината си той и тя му беше вярна и послушна. С нея първи в кооператива започна квадратно-гнездовата и редовата сепитба. Той беше и първият в стопанството, който започна и жътвата на ечемик и пшеница с вандорпер. Вече цели пет години не слеза от своя „Беларус“. И винаги

е на челно място в стопанските задачи. Неведнъж е награждаван от Комсомола и ръководството на ТКЗС. А през миналата година беше награден с грамота от Окръжния комитет на Комсомола. Трудолюбието му доведе при него и уважението на всички.

Сега, в който и блок да отиде на Долнооряховския кооператив ще го видите сякаш. Измежду тях начело е Колю Ефтимов. Заедно със своя другар Трифон Морянов вече са засили 3000 декара пшеница.

Младият механизатор активно се включи и в ловешкото движение, като настигна и надмина миналогодишния първенец в сепитбата.

Първото си място в сепитбата сега няма да отстъпи! — казва Колю и нетърпеливо поглежда нагоре. — Ако времето е хубаво ще успеем навреме и в срок да засеем.

В гласа му се чува явря и тревога. И едното, и другото говорят за голямата любов към работата и професията, за която се е заловил младият механизатор.

ПО-ГРИЖЛИВА ПОДГОТОВКА НА ПРОФСЪЮЗНИТЕ ОТЧЕТНИ СЪБРАНИЯ

Отчетно-изборните събрания на профсъюзните организации се провеждат в дните, когато силите са насочени за успешно изпълнение на годишните производствени планове.

Много важно е събранията да бъдат подготвени добре. Така те по-правилно ще насочат вниманието на профсъюзните членове към основните задачи, по-добре ще се открият изоставящите показатели на плана и особено съществувашото несъответствие в някои предприятия — средната работна сила да изпреварва растежа на производствеността на труда, несъответствие, което трябва да бъде преодоляно.

Профсъюзните членове при секция „Щрек и флаер“, смяна „А“ в предания цех на ДТК „В. Маркович“ отдавна голямо внимание на тези въпроси. Обстойно обсъдиха изпълнението на обещанията, участието в Ловешкото движение и в движението за комунистически труд, грижата за увеличаване на производствеността на труда и за подобряване качеството на продукцията, спазването на трудовата дисциплина, подобряването на културно-масовата и възпитателната работа и други. Производствената програма в дните на събранията те изпълниха 105,44 на сто и е редено надпланова продукция от 45 746 кг. Средната работна сила заплати е нарастнала между 100 и 120 лева.

При добра подготовка и повишен активност премина и събранията при ДП „Лунански дражен флот“ — гр. Свищов. Работниците обещаха да изпълнят годишния си план 30-40 дни порано.

Профгрупата при пълначното отделение на пивоварната фабрика „Балкан“ — В. Търново докладва на годишно отчетното събра-

ние на профорганизацията, че работи и живее с изпълнението на плана за 1964 година.

Критикувани бяха работниците и служителите нарушаващи трудовата дисциплина в някои от събранията при Окръжна строителна организация, ДИП „Победа“, СП „Комуналини услуги“, ДМЗ „Червена звезда“, Драгажен флот — Свищов и други.

Независимо от полжителните страни в досегашните отчетно-изборни събрания се проявиха и някои слабости. Отлагат се събрания без за това да има особени причини — Стройкомбинат — В. Търново, Окръжно статистическо управление и други. Някъде се слияват в едно отчетните събрания с тези за отчетните резултати от социалистическия съревнование. Това е причина вниманието на присъстващите да се насочва само към производствени въпроси, да не се направи анализ на всички раздели на профсъюзната работа, на формите и методите в дейността на профсъюзните звена.

Кое още остава незабелязано? На някои събрания стопанските ръководители не присъствуват, поради което много поставени от работниците въпроси остават нечути и нерешени. И друго. За деня на събранията се съобщава твърде късно, а не 5-6 дни порано, за да може работниците и служителите да се явят на тях подготвени.

Повелята на Партията е да се разширява взаимодействието на профсъюзните звена. Този въпрос не се поставя на показ в отчетните събрания, а това е голям пропуск. И за ор-

ганизационните събрания малко се говори.

Много страни са профсъюзните задачи. Те налагат да се решават не от 1-2 активисти в профгрупата, а от повече хора. Ето защо, даваните поръчения са една от формите за това. Но и по този въпрос в много от събранията почти не се говори.

Основа на докладите, разискванията и решенията не са станали въпросите разгледани на

Ив. ШИШКОВ
зав. Организационен отдел при ОПС В. Търново

УСПЕХИ В БИЛКОСБИРАНЕТО

Тази година в с. Алеково беше изградена добра организация по изкупуването на билните и плодотелите. Билкосбирател Тодор Кушев разпредели районите между учениците и по-възрастните хора.

Ат. БОЖАНОВ

За населението в изобилие чиста питейна вода

Под този девиз протече научнотехническата конференция, която се състоя на 16 октомври по инициатива на Окръжното ръководство на Научнотехническия съюз.

Трудна и много отговорна е задачата при проектирането и изграждането на водни системи и пречиствателни станции, с които да се осигурява в достатъчно количество питейна вода за хората. Затова многого присъствуват работници и специалисти от Дирекцията по водоснабдяването, Окръжна проектантска организация, Окръжна санитарна станция, градските клонове за

състоялите се неотдавна IV и V пленуми на ЦПС.

Събранията в профгрупите, цеховете приключват — сега предстои да се състоят събрания и конференциите на профсъюзните организации. В докладите тези въпроси следва да бъдат разработени с още по-голяма външа. Членовете ще бъдат по-добре информирани и ще се създадат условия да кажат своята дума по това, което ще се върши напред.

Основа на докладите, разискванията и решенията не са станали въпросите разгледани на

Ив. ШИШКОВ
зав. Организационен отдел при ОПС В. Търново

УСПЕХИ В БИЛКОСБИРАНЕТО

Досега те са прибрали 3100 кг липов цвят, татул, коприва и др. Добре се прояви Осман Иванчев, който е предал най-много плодове и билки. Затова е получил награда.

Ат. БОЖАНОВ

Вода и канал и др. изслушана с внимание двата основни доклада.

Химикът Веселин Василев изясни пред конференцията способите, чрез които се постига подобряване качествата на питейните води, а ний. Г. Попов посочи видовете съоръжения и машини, с които може да се пречиства наличните природни води и да стават годни за консумация от населението, а така също и за индустриални цели.

Окръжната научно-техническа конференция по пречистването на питейните води прие съответни препоръки.

Денка Димитрова, Донка Христова и Иванка Момчева научиха другарите си Димка Василева и Величка Христова да редят така хубаво и бързо, както самите правят тона. Вече те спокойно им обясняват съревнование. Не може лесно да се познае коя работи по-добре. Права е народната мъдрост, която казва: „Катофата много често надминава майстора си“.

Не останаха назад и обривачките от втора presa. Достойно изпълни обещанието си Мария Заркова. Тя обучи за обривачки другарите си Цонка Борукова и Мария Кабакчиева. Сега никой не се затруднява бригадирът, ако от редовните обривачки отсъства някой. Той знае, че има с кого да я подмени.

И не са само тия. Много още работнички от седемте бригади, борещи се за звание „Бригада за комунистически труд“, предадоха и продължават да предават своя опит и знания на другарите си. Тяхи и скромни, без да шумят много, те учат, учат постоянно.

Златка ПАШАЛАНОВА

УСПЕШНО ДА СЕ ПРИКЛЮЧАТ ПРОИЗВОДСТВЕНО — ФИНАНСОВИТЕ ПЛАНОВЕ

Народостопанският план, изпълнен по всички показатели е здрава основа за всеобхватен въход, за планомерното, пропорционално развитие на народното стопанство, за осъществяване всички изисквания на основния икономически закон на социализма.

Вече изминаха 9 месеца от текущата година, изготвиха се отчетните данни за резултатите от производствената дейност. Постигнатото досега в значителна степен определя изпълнението на производствено-финансовите планове за 1963 година. Това задължава стопанските, партийните, профсъюзните и комсомолските ръководства при всяко промишлено предприятие да отледат своята работа в светлината на цифровите данни по изпълнението на плана и обещанията. За да бъдат реални оценките и конкретни мерките, които ще следва да се вземат по обезпечаване годишното изпълнение, е нужно да се направи задълбочен четен икономически анализ на отчетните данни.

В ДПЗХ „Тр. Саралиев“ — В. Търново при изпълнение на плана за общата промишленост продукция за деветмесечното 109,80 на сто за предприемачеството, изпълнението на плана за деветмесечното 96,14 на сто, а за производа „лишесте“ пак за същия период, изпълнението е едва 81,13 на сто. При дейността „инжемент-мелници“ има също няколко милиона с деветмесечно изпълнение на производствената си програма значително под средния процент. Затова сегашният анализ на ръководството на предприятието е съсредоточено главно върху тези „невралгични пунктове“.

Но да се спре работата по анализа на деветмесечните резултати само върху количествено изпълнение на плана и обещанията е недостатъчно, тъй като качествените показатели определят изпълнението на втория раздел — финансовата част на плана.

Не е без значение за обезпечаване цялостното изпълнение на производствено-финансовия план да се извърши задълбочен анализ по показателя „производствено-финансово отношение“ — рента на производствеността на труда — особено за изоставящите цехове, където е нарушено основното изискване — рента на производствеността на труда да изпреварва рента на средната работна сила.

Анализът тук ни води към преценка на работата по нормирането на труда от една страна, а от друга страна, до пре-

ПРИМЕР НА ВСИЧКИ

През големите стъклени квадратни лъчи на октомврийското състезание проникват в левия цех на ДИП „Вагрия“. Осветяват хората и металните части, които на нововлезния правят впечатление със своя безпорядък — работниците с постоянното си движение, леярните съоръжения „захвърлени“ в пръстта. Погледът се задържа на късче зеленина, като че ли отрязана лехичка от плодородните павилионски ниви.

А, когато човек застане пред малкото зелено късче, очите му неволно се спират пред две големи снимки, поставени върху огненочервена драперия: на звездната сестра Валя Терешкова и шестте лица на работниците от втора формовачна бригада. В голяма рамка е поставено колективното обещание на бригадата. Всеки работник и от най-отдалеченото работно място може да го види.

— Нали нашият кът е по-хубав от съседния? — запита бригадирът Веселин Томов. И преди да получи отговор се усмихна, защото до тях работи трета формовачна бригада и нейният скромнен кът е по-малко забележим.

— Но ние имаме по-високо изпълнение — подвиква работник от трета бригада.

Синеекани Йордан Александров, просветник на втора бригада, се „оправдава“ — те са „Бригада за комунистически труд“, а ние сега работим и се борим за това високо звание.

— Бригадите за комунистически труд са пример за всички при нас, — каза председателят на профкомитета Стефан Чумалов. Те са които дават най-висококачествена продукция, издигат и укрепват честта на предприятието.

Четем в обещанието на трета бригада — „Да изпълняваме средно нормите 135 на сто“, а в изпълнението е записано 155 на сто. По-нататък „Да намалим брака до 2 на сто“ — постигнато е 1,10 на сто. . . и така е в всяка точка от обещанието. . .

Нейният пример най-добре се следва от бригадата „Валентина Терешкова“. Съседни са не само работните им места и бригадите кътове, където са поставени обещанията, но и близки са производствените им постижения.

Вместо 115 на сто, имат 140 на сто средно изпълнение на нормите, а бракът от 3 на сто е 2,5 на сто. При обещан среден разряд за бригадата четвърти те вече са постигнали 4,3. Доволи са А. Кокухаров, И. Ан-

гелов, В. Томов и др., които благодарение на братската помощ на своите другари можаха за кратко време да повишат своята квалификация и да преминат в по-горен разряд. За цялата бригада това беше необходимо, защото изработва четири много видове фасонни водопроводни части. А когато в целия окръг и страната беше разгърнато масовото хидромелиоративно строителство, втора бригада предаде на народното стопанство над 17 тона и близо 150 вида детали и съоръжения за неговите нужди. Тя е една от бригадите, които изпълнява най-сложни формовки с хоризонтален и вертикален шаблон. Това „безмоделно“ формоване тя въведе, след като се включи в движението на ловчани и досега е икономисала стотици килограми метал, които по-рано са влягали за изработването на модели и калъпи.

Тя е една от първите бригади, която е почнала да мисли за подготовката на новите обещания. Да догонят трета бригада по всичко, това е сега тяхното желание. Не е далеч моментът, когато навярно и втора бригада ще бъде удостоена със звание „Бригада за комунистически труд“. И тогава над зелената лехичка, върху най-хубавия бригаден кът в леярския цех ще бъде поставен надпис Втора формовачна бригада — „В. Терешкова“ — Бригада за комунистически труд.

Тогава и тя ще бъде пример за всички със своя качествен и високопроизводителен труд.

М. МАНОЛОВ

СРЕЩА ЗА ОБМЯНА НА ОИТ

Окръжна строителна организация — В. Търново е в члените редица от системата на Министерството на строежите по внедряването на техническите новост.

За да се запознаят с нейните постижения във В. Търново пристигна група от работници и специалисти от ОСО — Сливен. Те проявиха голям интерес към внедрените в нашата окръг ефективни тухли в поводите конструкции, зидария с едноразмерни тухли „четворка“, употреба на тухлова пелел, меласова шлепа, внедряване на акордното заплаване, използването на тухлобетона и др.

Ал. Русев

УСПЕШНО ДА СЕ ПРИКЛЮЧАТ ПРОИЗВОДСТВЕНО — ФИНАНСОВИТЕ ПЛАНОВЕ

ценна на ефективното използване на материално-техническата база на цеха, производственото отделение и работните места. Тук биха възникнали въпроси по срутното въвеждане в експлоатация на предвидените технически мощности, тяхната ефективност, а също и по изпълнението на другите организационно-техническите мероприятия изпълнението на плана за 1963 година. Свързаното на резултатите от стопанската дейност с реализирането на организационно-техническите мероприятия през деветмесечното ще разкрие потребност от вземане на допълнителни мерки и мероприятия през четвъртото тримесечие.

Планът по себестойността — този обобщаващ качествен показател, също крие изненади. Не обща, а себестойност по дейности и производи, а след това и по статии на калкулацията за отделния производ, ни изяснява, какви са резултатите от работата ни по реализиране на икономии. Отчетните калкулации за деветмесечното ще ни посочат редица отклонения от плановите задания. Особено голям интерес представляват непланираните отклонения — превизионната по отделните статии на калкулацията. Анализът трябва да изясни какви фактори са способствували за тези превизионни и да се разработят мероприятия и се вземат мерки за неутрализиране на тези вредни въздействия.

Вероятно тук ще се стигне до реалността на разходните норми за материалите, до ползваната използваемост, до раздемания, ако се търсят такива, до отпадъците, до предпроизводствения брак, до работата на складовото стопанство, до работата на снабдителната служба и т. н. Може да възникне въпрос и се приемат мероприятия за внедряване на по-ефективни за-

местители, за изменения в технологията за реорганизация на производствения процес и работните места и т. н. Небезразлични мероприятия не могат да бъдат, обаче, в ущърб на качеството на продукцията, а напротив да способствуват за непрекъснатото му подобряване и разширяване асортимента. Работата по качеството на продукцията се отразява върху рентабилността на предприемачеството, тъй като както за първото, така и за второто качество се правят един и същи разходи, а при продажбата им се получават различни стойности.

При разработката на мероприятията, обезпечаване годишното изпълнение на плана по себестойността по всички статии на калкулацията и при степенуване тяхното изпълнение, трябва да се изхожда от структурния състав на себестойността, като се наблегне предимно на най-значителните пера, откъдето естествено би се постигнал най-чувствителен ефект. Значително внимание трябва да се отдели за комплексните непрекъснати разходи — цеховите и общозаводските такива. Разпределението на тези разходи по дейности и производи, при всички случаи трябва да става на здрава основа.

Изпълнението на плана по себестойността има решаващо значение за изпълнението и на плана за рентабилността на предприемачеството. Високата рентабилност обезпечава съответното благоприятно изпълнение на задълженията към държавата. Предвидените по финансовия план и обещаните допълнително постъпления за бюджета под формата на печалба и данък оборот трябва да бъдат обезпечени! Това е въпрос на чест за колективна на всяко промишлено предприятие.

Генчо ДЕВЕДЖИЕВ

Добри книгоразпространители

Влезте ли в склада за литература на Г. Оряховския клонов ДТП „Печатни произведения“, не може да не забележите голямото преходно червено знаме. То е дадено на малкия колектив, защото постигна най-добри успехи в изпълнението на плана сред останалите клонове във Великотърновски окръг.

През третото тримесечие горнооряховските книжарски работници постигнаха изпълнение на плана за продажба на българска литература 116 на сто, за

съвместна — 106 на сто. Деветмесечния си план изпълниха общо 109 на сто. Най-добре изпълнение в града има книжарница № 12, с отговорник Дончо Нинолов, а в селата — в Поликарпиев, с отговорник Ц. Кириков. национален първенец за полугодия и първенец за последното тримесечие.

Асен Георгиев

в-к „БОРГА“

Стр. 3, бр. 127, 22. XI, 1963 г.

СМЯНА КРАЙ РЕЙН

НАПОСЛЕДЪК се вдигна много шум край бреговете на Рейн. Дни наред до късна вечер светеха багнетните зали в Бон, лееше се шампанско, произнасяха се хвалебствени речи на прощанните срещи и вечери. И в центъра на всички те, за помпозни тържества стоеше старецът с макиавелско лице (и душа!), бившият вече за радиогермански канцлер Конрад Аденауер. След дълги уговори и уговорки той най-после се реши да предаде кормилото на бонската държава в ръцете на друг. И с неговата оставка се сложи точка на прословутата „ера на Аденауер“, чийто политическо наследство не е много завидно.

Четиринадесет години наред Аденауер беше най-ревностният борец на „студената война“, на която заедно с Дълес беше и създател. И ози ден, когато в прощанната си реч, произнесена в Бундестага, твърдеше, че „повече от всякога Германия е една от осите на световния мир, преживяване, това бе един от редките случаи, в който той каза истината. Но спестя другата истина, че именно той е главният виновник за това, защото винаги е бил канцлер на „студената война“.

Съвсем обикновено явление беше станало през „аденауеровата ера“ и при най-малкото затопляне на международната атмосфера от Бон да задуха леден вятър. Още от началото на своето управление Аденауер насочи своите усилия единствено към проваляне на каквото и да било разбирателство както между двете германски държави, така и между Изтока и Запада.

Дори и последните броеви дни на своето канцлерство той използва, за да трови международната атмосфера. „Трогательните“ срещи на раздяла в двореца Рамбуйе край Париж Аденауер старателно превърна в тайни преговори с де Гол за укрепване на френско-западногерманското военно сътрудничество и по-специално за осъществяване на лелеаната от години своя мечта да снабди бундсвера с атомно оръжие чрез предложение на последен път от френски президент „европейски ядрени сили“.

А след това, по време на „прощанната“ си обиколка из Западна Германия, престарелият държавник славословеше отренената в съзнанието на народите политика на непримиримост и студена война. Той усърдно заричаше своите приемници да не изменят неговия банкрутирал политически курс, обрисуваше в мрачни краски обещанията сега възможности за премахване на опасността от война, като ги наричаше „празни приказки за намаляване на напрежението“. Не пропусна, разбира се, да посети и „фронтния град“ — Западен Берлин, където по стар навик разпалва антикомунистическа история. С една дума старческият глас на отиващия си канцлер не престана да грави против мирното съвместно съществуване, против започналото раздвояване на международния хоризонт.

Съвсем ясно е, че „твърдостта и последователността“ на Аденауер, като реакционния печат на Запад сега особено много възхвалява и сочи за пример на новото правителство на ГФР, си останаха фактически само твър-

доглавие и политическа ограниченост, които напосох много вреди на световния мир. Затова сега с право много граждани на федералната република си задават въпроса — ще бъде ли при Ерхард по-добре, отколкото при Аденауер, през чието управление не бе решен нито един жизнен проблем за германския народ? Както писа франкфуртският в. „Тат“, желанието за промяна на курса, породено от недоволството от досегашната безплодна политика на ГФР, е всеобщо. Възможности за такава промяна съществуват и те се колят в изменението в полза на мира в света, които сега са в процес на международната арена. Остава бъдещето да покаже дали новият обитател на канцлерската резиденция в Шаумбургския дворец ще използва тези възможности.

Едно поне е ясно, че въпреки заричанията и уверенията на съмишлениците на Аденауер за тях ще бъде все по-трудно да провеждат неговата банкрутирала политика от „позицията на силата“ сега, когато народите постигат реални успехи в борбата за мир и намаляване на международното напрежение.

БУРЯ НАД МАГРЕБ

ПРЕЗ изминалата седмица буреносни облаци се струпаха над Северна Африка, които се развихриха във въоръжен конфликт между Алжир и Мароко. На границата между двете арабски държави загърмяха пушки и оръдия, започнаха се ожесточени военни действия.

Какво противопостави войските на двата братски народа в тази кръвопролитна битка? Известно е, че мароканското кралско правителство още след осъществяването на Алжир предяви претенции към част от Сахара. Спорният пограничен проблем, оставен в наследство от колонизаторите, бързо се превърна в причина за търкания между двете млади държави. И напълно в разрез с единодушното приетата неотдавна в Адис-Абеба харта на африканските народи, марокански части навлязоха без всякакво предупреждение на алжирската територия.

Алжирската република, заета, през последното време с укрепване на революционните завоевания на своя народ, бе напълно изненадана от въоръжената интервенция отвън. Атаката съпадна точно с отцепническата дейност в Кабили на противниците на прогресивната ориентация на страната. Нима това съвпадение е случайно? Навън би било да се твърди подобно нещо, още повече като се има предвид, че ръководителите в Рабат и върлите поддръжници на полуфеодалния режим в Мароко гледат с неприязън на революционните социални преобразования в Алжирската народна република. Мароканският кралски двор се страхува примерът на източната съседка да не стане заразителен. И, използвайки външните и вътрешните слабости на алжирската революция, със зле прикрития цел да насърчи по-нататъшните бунтовни действия в Алжир.

Несъмнено сегашното съгласие между Алжир и Мароко е в ущърб на жизнените интереси както на двата арабски народа, така и на движението за окончателно ликвидиране на колониалното иго на африкан-

ска земя. Този конфликт налива само вода във воденицата на империалистите, радостно потирващи ръце от раздора, който им помага да възстановят позициите си на черния континент.

Историята неведнъж е доказвала, че оръжието не е най-разумното средство за изглаждане на спорните проблеми между две съседни страни, още повече когато тези проблеми изкуствено и преднамерено се раздуват. Именно изхождайки от това положение, алжирският президент Бен Бела веднага след започването на военните действия предложи да се прекратят те и да се седне около масата на преговорите за уреждане на спора.

Няма съмнение, че това е единственият разумен път за прекратяване на по-нататъшното изостряне на марокано-алжирските отношения и за предотвратяване на нови кръвопролития.

Емил АЛЕКСАНДРОВ

Културен пост

За нови културни завоевания

Някогашното Велико Търново с 12-те си хиляди жители е вече утринно населението си. Като окръжен център, градът се издига в стопанско и културно отношение. Стопанският му разцвет е на предна линия, а културният растеж го догонва. Създаденият тази година Висш педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ разкрива нови възможности за културно издигане и възмъжаване. Затова се налага досегашните тесни рамки на някои културни предприятия да бъдат разчупени, разширени и да се създадат нови.

Във Велико Търново няма клуб на културните дейци. Такава организация би обединила всички духовни сили в града: научните работници, артистите, художниците, журналистите, писателите, музикантите — изобщо хората на мисълта, перото и художествените дарования. Недовършеният приземен етаж на новостроения дом за преподавателите на ВПИ „Братя Кирил и Методий“, на ул. „В. Левски“, е редно да стане седалище на този клуб, вместо там да задими комин на гостилница или бакалничница.

Антикварната книжарница заема малко кътче в книжарница — само с един рафт изложени няколко десетки романи и художествено четиво. Толкова скромно и нищожно е тоя рафт само защото такива са били досегашните потребности на читателите. Но тая книжарница — антикварната — трябва да стане самостоятелно предприятие, отделен магазин, с обогатена научна и художествена книжнина, за да задоволява новите нужди на преподаватели, студенти и граждани.

Разпространението на печата (РЕП) се помещава в обикновена вестникарска будка. За десетте списания и вестници, български и чужди, е нужен също отделен магазин, който да служи за склад, витрина и изложбен павилион на всички тия издания. Така печатът — тая велика съвременна сила — ще стане по-достъпен и по-въздействен за гражданите.

Новото време, нарасналите културни нужди в града, налагат незабавно осъществяване на тия подобрения, разширения и нови културни завоевания.

Димо МИНЕВ

Интересна, разнообразна вечер

Дойде есента. И с нея — зачестиха културните прояви в окръжния град. Не минава седмица да няма в града културно събитие.

Такова разнообразие предложи вечерният ден за жителите на В. Търново. За любителите на естрадата имаше интересно забавление. В салона на читалище „Надежда“ те слушаха цирковостраден музичен ансамбъл. Участваха артисти от Белград, Скопие,

Париж, Виена, Будапеща, София.

В киносалона на Профсъюзния дом гост бе немският цигулар Вернер Шолц. В програмата му бяха запевнени творби от Вивалди, Сметана, Брамс, Чайковски.

Публиката топло аплодира госта от Германската демократична република, накарал я да заживее още един път с творбите, които се изпълняват по всички световни сцени.

се отпуща. При осемдесет импулса се получават осемдесет свивания за минута. Батерията е защитена в сърдечната област непосредствено под кожата. След всеки три години е достатъчно кожата да се разреже и батерията да се сменя.

Пациентът се намира в много добро състояние. Той е жизнерадостен и цветът на лицето му е напълно нормален.

Електроцентраля на релси

ПРАГА. Колектив от специалисти и инженери в завода „Звила“ град Ползен създадох първата в Чехословашкия електроцентраля на кола за релси. Тя тежи 1700 тона и е дълга 25 метра. В горните камери температурата достига до 2500 градуса. При три хиляди оборота дава шест хиляди киловата електроенергия, а пълният ѝ капацитет достига 9 хиляди киловата.

Енергоуловът се обслужва от двама души.

Към края на този месец енергоуловът ще замине за Комарно, където ще се включи за облекчаване на напрежението.

Изкуствена жива клетка

АПН СЪОБЩИ от Москва, че съветският учен Василий Калиненко е създад по изкуствен път прости живи организми от веществата и елементи, принадлежащи към мъртвата материя.

Дълго време Калиненко изучавал ролата на морските бактерии при образуването на утайките и случайно открил, че върху стоманената рамка, спус-

сана в морето, се образували неизвестни структури, прилични на морските корали. Учените предположили, че те са причинени от токовете, възникващи в метала, поради неговата необходимост. Калиненко пренесъл опитите в лабораторията си.

Лабораторните опити първоначално ставали със стерилизирана морска, а след това с дестилирана вода. Колбата с вода била запечатана с ватена тапа, която не пропускала никакви микроорганизми от атмосферата. В колбата имало връзка от медно-цинкови пластинки, служещи за източник на слаб постоянен ток. Връзката от пластинки била поставена между две стъклени. Токът, „домайвайки“ стъклата, бързо причинявал покриването им с мъртва налеп. Изследванията, направени със светлинен и електронен микроскоп, показали, че този налеп се състои от малки частици, които много приличат на живи клетки. Частичките растат, размножават се и се движат. Това, което ги приличава най-много до живите същества, е свойството им да се обвиват с амнионови бели.

При това боят се разпространява в тях нееднакво, което говори, че телцата имат сложна структура. Известният съветски кристалограф акад. А. Чуднов, след като изследвал тайнствените структури, доказал, че те не са кристали.

Към изследванията на Калиненко проявява голям интерес английският учен Мак Хил. Той се готви да повтори неговите опити в своята лаборатория. Такава експериментална работа напредва и някои специалисти в Съединените щати.

Гост

на радиолюбителите

В петък вечерта — активистите на Великотърновския радиолюбителски клуб посрещнаха гост — началника на радиоклуба в г-р Свердловск (СССР) — Виктор Мелников. Повече от два часа продължи дружеската среща. Имаше какво да покажат на госта си търновци. В момента работеха кръжците по радиотелеграфия и радиоконструкция. Тук бяха и изтънати радиооператори.

Другарят Мелников се запозна с организацията на учебния процес и радиолюбителското движение в града и окръга. Сам изтънчил радиолюбител със собствена радиостанция, той неведнъж е влизал в двустранна връзка с любители от старинния град. Затова сега с изключителен интерес разглеждаше дневника на клуба, картотеката, търсеще документацията на установените с него — радиовръзки.

За работата си в клуба разказа активистите Ив. Попов, Хр. Ценов, Ст. Тютюнов, както и щатните работници Хр. Деведжиев и Л. Григоров. Поставени бяха много въпроси за радиолюбителското движение в Съветския съюз, на които гостът с готовност и най-подробно отговори.

Посещение то на съветския гост се превърна в хубава среща за обмяна на опит между съветски и български радиолюбители.

Ал. Георгиев

„ЛОКОМОТИВ“ В РУМЪНИЯ

Днес заминава за Румънската народна република представителният футболен отбор на „Локомотив“ — Г. Орхивница. Първите срещи са: на 24 септемврийски отбор „Шиния“ (Клуж) и на 27 октомври в Темишоар. И двата отбора участвуват в „А“ група на РНР.

На локомотивци пожелаваме успешно представяне!

К. Василев

дописник

ЗАСЛУЖЕНА ПОБЕДА

В неделя многобройните любители на крълата топка в г-р Елена и околността останаха доволни от състезателите на футболния отбор на „Вечер“, които победиха водача на табличата във временното класиране на зона „Янтра“

Успешно турне в Италия

От 9 до 16 октомври в Италия гостува волейболният отбор на „Локомотив“ — Горна Орхивница. Първата среща на локомотивци с градския отбор на Парма завърши с убедителна победа с 3:0. С победа завърши и оспорваният двубой с местния студентски отбор — 3:2.

И в Реджи Емилия волейболистите от Г. Орхивница се поздравиха с хубава победа — 3:2. Те с радост приеха да участвуват във волейболния турнир, организиран от работническото спортно дружество на град Болоня, по покана на което бе и гостуването им в Италия. В този турнир, наред с горноорхивския отбор, участваха и представителите на шесторни на Модена и Болоня (два отбора). След като преодолеха първия отбор на Болоня с 3:0, локомотивци се класираха за финала, в който премериха сили със спортните от Модена. И тази последна среща завърши с триумф за гостите — 3:1, които спечелиха и специалната турнирна купа.

Волейболистите от Г. Орхивница се завърнаха с пет победи.

ТАБЛИЦА

За класиране на отборите в „А“ окръжна футболна група

1. „Академик“ 9 32:6 18
2. „ДЗ“ 9 35:15 14
3. „Комуна“ 9 25:14 11
4. „Янтра“ 9 28:15 11
5. „Ботев“ (Деб.) 9 20:14 11
6. „Бачо Киро“ 9 25:14 10
7. „Етър“ (Лед.) 9 18:12 10
8. „Ботев“ (Злат.) 9 18:19 10
9. „Левски“ (Кар.) 9 13:16 9
10. „Левски“ (Стран.) 9 15:14 8
11. „Татарин“ 9 10:23 7
12. „Н. Августинов“ 9 11:14 6
13. „Пробив“ 9 14:20 6
14. „Моллов“ 9 11:25 5
15. „Толбухин“ 9 8:27 5
16. „Д. Гешков“ 9 10:40 3

РЕЗУЛТАТИ

„Толбухин“ — „Академик“ II 0:2;
„Н. Августинов“ — „Етър“ 2:0;
„Пробив“ — „Моллов“ 5:2; „Д. Генков“ — „Левски“ (Страница) 1:1;
„Ботев“ (Златица) — „Татарин“ 2:2; „ДЗ“ — „Янтра“ 4:0; „Ботев“ (Дебелец) — „Комуна“ 2:4; „Левски“ (Карансен) — „Б. Киро“ 1:0.

ПРОДАВАМ

мотор „Ербит-61“ — кош последен модел. Начо Цветков, Ялово, В. Търново.

ПРОДАВАМ

КВЦА „Загорска“ 43, Първан Пенчев.

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ГОРНА ОРХИВНИЦА

ТЪРСИ

двама правоспособни огняри и един среден техник

ГТП „НАРМАГ“ — В. ТЪРНОВО

ПРЕДЛАГА В СПОРТНИЯ МАГАЗИН на ул. „Хр. Ботев“ № 10 ВСИЧКИ СПОРТНИ ПОСОБИЯ: коне, кози, скриновете, триплини, висилки и дюшеи-гимнастически, топки всички видове, маси за тенис, ски всички видове, раници-туристически, пъртове рибарски от вибростъкло, шахови, шах-табли и много други.

Ръководители на спортни организации и граждани! Посетете магазина и набавете необходимите ви спортни пособия!

Справки и подробни сведения на телефон 23-62

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58, зам. гл. редактор — 25-28; отдел „Нарден живот и промяна“ — 25-27; отдел „Родно стопанство“ — 24-59; отдел „Култура и бит, кумор и сатири“ — 31-41; счетоводство — 32-59; канцелария — 31-25; коректори и де-

визатор 24-89.

Ср. 4, бр. 127, 22. X. 1963 г.

21 301